

המשתתפים בחוברת

פרקים אחדים מרומן שבכתב־יד, „אבות ובוטר“, הדפיס י. אורן באחרונה במוספים ספרותיים. הסיפור „אנדרטת התחיה“ שבחוברת זו הוא יצירה בפני עצמה. מלאכי בית־אריה, בן ה־25, היה אשתקד מן הזוכים בפרס־אנה־פראנק לשירה. הוא בוגר האוניברסיטה העברית בירושלים. ב„קשת“ זגדפס סיפורו, „דאריה הבהירה, הנפחדת“. אינגבורג בכמן, בת שלושים, ילידת אוסטריה, דרר לפילוסופיה, המיוצגת בחוברת „גרמנית“ זו שלנו הן בשיר הן בסיפור. היא כיום מבחירי הכותבים בלשון הגרמנית. הסיפור „הפל“ לקוח מקובץ סיפוריה הראשון, „שנת השלושים“, והוא מובא כאן ברשותו האדיבה של המו"ל המינכני, Piper Verlag. קודם־לכן פירסמה שני כרכי שירה. היינריך בל, סופר גרמני צעיר, חיבר כבר ארבעה רומנים, כמה קבצי סיפורים, ואסופת מסות ותספיתים שהופיעה לא־מכבר בהוצאת קיפנהויא־רא־תיטש. גוטפריד בן (1956—1886), רופא ברלינאי, נחשב הדמות הספרותית הבולטת ביותר בגרמניה שלאחר־המלחמה. שירו של משה בן־שאול לקוח מתוך קובץ שהוא מכין עתה לדפוס. לפני שנתיים כינס משיריו בקובץ „מפרשי מלח“ (הוצאת „אלף“). אברהם ברטורא הוא איש־ירושלים־העתיקוה, כיום מנהל בייס יסודי, שבמידה רבה נתגדל על תרבותה של גרמניה, שאליה יצא להתחנך בצעירותו ואליה חזר שוב— בשליחות חינוכית— בתקופה האחרונה ועשה בה שנים אחדות. „עלייתו של תת־הפנקסן“ לקוח מתוך „יווני מחפש יוניה“, שהוא „קומדיה בפרוזה“ מאת פרידריך דירנמאט, הסופר והדראמטורג השווייצר בן ה־41, בעל „ביקורה של הגברת הזקנה“. על עצמו כסופר אומר דירנמאט: „אינני גרוטסקי כרומנטיקן אלא כדרך שאריסטופאנס או סוויפט היו גרוטסקיים בשעתם; מתוך הצורך לחבר כתב־מחאה ויצירה אמנותית בעת־זמננו־אחת“. שירו של ישראל הר הוא מתוך מחזור בן 27 שירים, „אביון לפני ניצח“, שעוד אחד מהם כבר גדפס ב„קשת“ יג. פראנץ ורפל (1890—1945), יהודי פראגאי וסופר גרמני, מחברם של רומנים מפורסמים כ„40 הימים של מוסא דאג“ ו„שירת ברנאדט“, היה גם מן הדמויות החשובות בשירה האקספרסיוניסטית הגרמנית. אברהם ב. יהושע, הזכור היטב לקוראינו הוותיקים בזכות סיפוריו „מסע־הערב של יתיר“, ו„חתונתה של גליה“, מחדש את השתתפותו ב„קשת“ לאחר הפסקה ארוכה. ולאחר שהספיק לסיים את האוניברסיטה העברית בירושלים ולקבל, בשנה שעברה, את פרס „אקלם“ לפירוה. הוא משלים עתה קובץ ראשון של סיפורים מפרי־עטו. עליזה לבנברג מתקרבת הפעם להשלמת פירסומם של קטעי ה„יומן“ שלה ברבעוננו. נחמן ליסט, שהיה מן העסקנים הפעילים ביותר בפ.ק.פ. בסוף שנות ה־20 ובשנות ה־30, בפרס ב„סקטור הערבי“, הצליח להעמיד מספר חניכים כגון ח'אלד בקדאש, הנחשב מכבר בחיר המנהיגים הקומוניסטיים בארצות דוברות־הערבית. באמצע שנות ה־30 „הושאל“ על־ידי הקומינטרן למפלגה הקומוניסטית הצרפתית, לשם פעולה בקרב חוגים אנטי־קולוניאליסטיים ערביים וצפון־אפריקאיים. על אותה פרשה הוא מספר בפרקי הזכרונות שהוא מביא בחוברתנו זו. 27 מכתב־ביססאלינגרד נעתקו מן הקובץ „מכתבים אחרונים מסטאלינגרד“, שראה אור בגרמניה ב־1956, בהוצאת ברטלסמן (כיום הוצ. זיגברט מון). יורם קניוק חזר לא מכבר לארץ, אחרי שנים של ישיבה בארצות־הברית. רומן שהוציא בניו־יורק, The Acrophile (הוצאת אתניאום), עשה בשעתו רושם ניכר בחוגי המבקרים בארה״ב. The יופיע כנראה בקרוב במקורו העברי, בהוצאת שוקן. ד״ר הנס קרייטלר (ר״קשת“ ח, „על הפסיכולוגיה של הטאשיום“) הוא ראש החוג לפסיכולוגיה באוניברסיטה של תל־אביב. ספר שכתב, „על הפסיכולוגיה של ההנאה האמנותית“, קרוב להופיע בארה״ב ובשווייץ. אחריו עתיד להופיע בשווייץ ספר שלו על „השקפת־העולם של הסכיזופרנים“. ריינר מריה רילקה (1875—1926) הוציא את מחזורי־הסונטים שלו „לארפיאוס“ ב־1923.

תצלומי יצירות האמנים הישראלים בקובץ זה הם מעשה־ידי הצלם י. צפירי.